

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra NATUR-TEMPERAMENTER, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873060496/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Deres Flintevejge.

Nu raadslaae de sammen i den mørke Gang
Saa lang,
Under Europa.
Frels os Jesus af Nazareth!
Paa Engen hist to Roser stod,
Fod ved Fod,
I Ungdomsblod.
See hvor de skilles ad ved en Kløft!
Ved en bundløs Groft.
Den evige Vrede
Har draget det flammede Sværd af sin Skedel!
Hvi bliver I alle saa blege?

Melancholie.

Tordenen meer ei lyder.
Maanen giennembryder
Nattens brustne Skye.
Spredt er Jordens Dampe.
Himlens hvide Lampe
Brænder klart paa nye.
Intet Skrald
Og Klippefald.
Allevegne Taushed ruger,
Græsset Regnen suger.

Venligt Nattergalen
Synger hist i Dalen
Mellem Blomsterbed,
Paa den Klippetinde
Som for barske Vinde
Nylig styrted ned.

Dybt til Krat
I dunkle Nat
Bød et Øieblik den reise.
Secler saae den kneisel

Hist i Blomsterdække
Jordens lange Sprække
Gaber sort og stor.
Mildt ved Maanens Straaler
Duftende Violer
Sig ad Randen snoer.
Snart en Broe
Med freidig Roc,
Dalens Hyrder her vil bygge,
Over Døden trygge!

Sorgløst Kildevældet
Risler nu fra Fieldet,
I sin gamle Dands.
Klippens Roser vinke,
Himlens Stjerner blinke
Med fornyet Glands.
Skønne Jord,
I Nattens Flor!
Dobbelt skøn er Midnatslunden
Efter Rædselstunden.

Naar den *sidste* kommer!
Naar den store Dommer
Knuser eget Værk;
Naar han Havet velter,
Naar han Jorden ælter,
Med sin Arm saa stærk,